

[Knud Lind]

del, dvs. udlandsdanskernes ret til at blive sygehusbehandlet her. Jeg er meget glad for den udtalelse, for her har vi i løbet af den lange tid, hvor vi har behandlet lovforslag nr. L 95, for første gang fået en reel udtalelse fra fru Aase Olesen.

Hvis fru Aase Olesen og det radikale venstre ikke havde lidt af den frygtelige sygdom, der kaldes Dr. Jekyll og Mr. Hyde-syndromet, så havde vi jo for lang tid siden fået nogle ændringer fra fru Aase Olesen til de ændringer, vi har lagt frem. Jeg har ikke hørt et eneste ord fra fru Aase Olesen om, hvilke ændringer man fra det radikale venstres side ønskede vedrørende det udkast, der var kommet fra fremskridtspartiet. Intet – fordi man var fornærmet. Det skulle ned.

Indenrigsministeren (Bent Rold Andersen, fg.):

Jeg skal naturligvis beklage, at indenrigsministeren på grund af sygdom ikke kan være til stede her. Jeg tror, det vil vinde forståelse, at jeg ikke kan gå ind i debatten om de bebrejdelser, der fra forskellig side er blevet rettet mod indenrigsministeren. Det tilkommer naturligvis ham selv at svare på disse spørgsmål.

Jeg tror også, man vil forstå, at jeg heller ikke kan gå ind i spørgsmålet om baggrunden for, at indenrigsministeren ikke har ønsket at dele lovforslaget i to dele.

Jeg kan sige til fru Yvonne Herløv Andersen, at jeg naturligvis heller ikke kan give noget tilsagn om, at der optages forhandlinger med partierne om spørgsmålet om udlandsdanskere, endsige at der vil komme noget selvstændigt forslag om dette spørgsmål på et senere tidspunkt, men jeg kan give tilsagn om, at jeg vil referere de faldne udtalelser om dette for indenrigsministeren.

Jeg vil gerne gøre en enkelt bemærkning vedrørende indholdet af de kommentarer, der er kommet her i dag. Det er specielt i anledning af en bemærkning fra hr. Svend Erik Hovmand. Jeg tror, man kan sige, at det, der deler opfattelserne i dette spørgsmål, i meget høj grad er knyttet til det problem, som hr. Svend Erik Hovmand rejste: om man kan bruge de ventelister og køer, som faktisk findes i sygehusvæsenet i dag, som en begrundelse for, at der skulle være fordele ved at give adgang til private betalingshospitaller. Jeg vil gerne sige, at det er min klare

opfattelse, at der ikke eksisterer den sammenhæng, som hr. Svend Erik Hovmand gav udtryk for, nemlig at hvis der oprettes private betalingshospitaller på områder, hvor der i dag er køer og ventelister, så vil det føre til en samlet forøgelse af kapaciteten på disse områder, således at ventelisterne og køerne kan bringes ned. Stort set er kapaciteten på dette område bestemt af størrelsen af det eksisterende personale, og det kan ikke forandres meget hurtigt. Hvis der bliver adgang for private betalingshospitaller til at fungere inden for disse områder, så vil de nødvendigvis trække deres kapacitet fra det offentlige sygehusvæsen. Det eneste resultat af dette vil blive, at nogle mennesker får adgang til at rykke fremad i køen på bekostning af andre mennesker. Det er først og fremmest det, der er baggrunden for, at regeringen har stillet sig afvisende over for spørgsmålet om oprettelse af private betalingshospitaller.

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg synes, der er grund til at udtrykke taknemlighed og forståelse for den fungerende indenrigsministers indlæg fra talerstolen her i dag. Det er rimeligt, at han ikke går ind i substansen i debatten på et område af denne karakter.

Derfor undrede det mig også, at den fungerende indenrigsminister alligevel gjorde det, da han kom med en påstand om, at man med hensyn til nedbringelse af ventelister ikke ville være anderledes stillet, hvad enten vi har privathospitaler eller ej. Jeg synes nok, man her går ind i et problem, som vi i øvrigt har fået endevendt ganske omfattende på venstres foranledning i folketingets kommunaludvalg igennem det sidste års tid.

Vi bad for et års tid siden om at få en opgørelse over, hvor mange ventepatienter vi har. Resultatet forelå for en måneds tid siden. Resultatet viste os, at der var 45.000 mennesker på venteliste. Samtidig fik vi klarlagt gennem en undersøgelse, at vi i vores sygehusvæsen i Danmark har omkring 40.000 senge, der står tomme. Dette paradoksproblem tror jeg ikke kan være den fungerende indenrigsminister ubekendt.

Jeg tror heller ikke, at det kan være den fungerende indenrigsminister ubekendt, at den konkurrence, som et privat hospital vil bidrage til over for det offentlige system, i sig selv vil medføre ændringer i metoder og i